

Zaupanje vlade ob novem letu - Katastrofa v Los Angeles

ROOSEVELTOV KABINET JE PREPRIČAN, DA OPOZICIJA V KONGRESU NE BO PRIŠLA DO MOČI, IN DA SE BO TOREJ NEMOTENO IZVAJAL NADALJNI OBNOVITVENI PROGRAM, KI IMA PRIVESTI DEŽELO DO PROSPERITETE.

Washington, D. C. — Člani Rooseveltove vlade, kakor predsednik sam, so dovolj previdni, da se zdaj ob novem letu ne udajo skušnjavi, da bi prevzeli vlogo preroka in za bodoče leto napovedali samo rožnato bodočnost. Iz njih delovanja in obnašanja pa se vidi, da so polni zaupanja, da se bo izboljšanje, katero se je pričelo opaziti letos, čimdalje znatnejše in očitnejše pojavljalo. Predsednik kaže to pričakovanje v boljše čase na indirektni način, namreč tako, da je poln zaupanja v svojo moč, da se mu ne bodo stavile na njegovo pot nepremagljive ovire in da bo torej lahko nemoteno nadaljeval s svojimi načrti. O katerih je prepričan, da bodo privedli deželo nazaj na gladko cesto.

Na Novega leta dan je sklical Roosevelt voditelje različnih strank na konferenco v Beli hišo, da se razgovori z njimi in jim razloži nadaljnji svoj program. Velika razlika med njim in prejšnjimi predsedniki v tem oziru je ta, ker prejšnji predsedniki so sklicali tako konferenco več dni pred otvoritvijo zasedanja kongresa, da so z voditelji strank nato sestavili delovni načrt. Roosevelt je pa ravnal ravno obratno: Najprej je sestavil in obdelal svoje načrte in nato šele sklical voditelje, ter jih tako postavil takorekoč pred gotovo dejstvo.

Razvidi se iz tega, da predsednik niti najmanj ne dvomi, da bo v kongresu, ki se sestane to sredo, imel za seboj pretežno večino članov. Republikanska manjšina se mu sicer utegne postaviti od časa do časa po robu, vendar pa, kakor so se nje voditelji izrazili, v glavnem ne nameravajo ovirati Rooseveltovega delovnega programa. Svoje protivnost, kakor se sliši, bodo pokazali le tedaj, ako bi se skušali sprejeti zakoni, ki bi utegnili postaviti na glavo sedanjo vladno obliko. Tudi med demokrati se bodo našle osebnosti, ki se ne bodo popolnoma strinjale z Rooseveltom. To bodo v prvi vrsti stari konservativci iz Al Smithove šole, ki se utegnejo ob prilikah združiti z republikanci. Predsednik pa se tako neomajno zanaša na svojo popularnost med ljudstvom, da je prepričan, da se ta opozicija ne bo upala biti preveč glasna.

GANGSTERJA PRIME VLA DA ZA DAVKE

Chicago, Ill. — Eden bivših vodij tukajšnjih gangsterjev, Terry Druggan, ki sedi točasno v Atlanta kaznilišnici, kamor je obsojen na dve leti in pol zaradi sleparstva z dohodninskimi davki, bo moral ponovno pred sodišče zaradi enake obdolžbe. Pravništvo Zed. drž. namreč objavlja, da se bo proti Drugganu podvzelo postopanje, da bo moral plačati zaostale davke za leta 1922, 1923 in 1924, katerih svota s kaznimi in obrestmi vred znaša \$600,000.

USODNA POVODENJ

Celo mesto Los Angeles z okolico vred stoji pod vodo. — Deževje v gorah povzročilo katastrofo.

Los Angeles, Cal. — Okrog 40 oseb je prišlo ob življenje, na tisoče drugih pa je ostalo brez strehe po katastrofalni povodnji, katera je na Novega leta dan zadela tukajšnje mesto in okolico. Obstoja pa strah, da bo usodna nesreča zahtevala še več nadaljnjih smrtnih žrtev, kajti pogrešanih je število oseb, ki so utegnile najti konec v valovih.

V ponedeljek zjutraj se je pričelo. Vsled silovitega deževja v okoliškem gorovju, kakršnega se še ne pomni, so pričeli nositi hudourniki ogromne množine vode proti tukajšnjemu mestu in so ga v par urah docela poplavlili. Celo mesto stoji pod vodo; ponekod je dosegla njena višina do deset čevljev. Trgovski del mesta sliči jezeru. Vsaka mestna ulica pa je nekaj hudournik za se. Tukajšnja Los Angeles reka, ki je bila skozi celo leto skoraj suha, pa je postala pravi veletok. Dasi je bilo mesto samo nepopisno prizadeto, vendar se, pa njega nesreča ne more primerjati z okolico, ki je še znatno bolj trpela. Vsled valovja je bil ukinjen ves promet in vlaki se morajo ustavljati 15 milj pred mestom. Do ponedeljka večera se sploh ni moglo dobiti nikakih zanesljivih poročil iz prizadetih krajev, kajti potrgane so bile brzojavne in telefonske žice.

Katastrofa je nastopila nad vse nepričakovano. Prebivalstvo je v najboljšem razpoloženju pričakovalo nastopa Novega leta in ni najmanjše slutilo, kaj mu utegne prinesiti silovito deževje. Kmalu po polnoči pa je izgladalo, kakor bi se odprle zatvorske vrata. Ogromno valovje, ponekod do 25 čevljev visoko, je pričelo hrumeti v dolino, odnašajoč pred seboj vse, kar je doseglo.

KONTROLA KONGRESA NAD VLADO

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt je objavil neki novi načrt, po katerem naj bi kongres imel nadzorovanje nad eksekutivno panogo vlade skozi celo leto, tudi tedaj, ko bo kongres na počitnicah. To se ima izvesti na ta način, da se ustanovi dva odbora, eden poslanske zbornice in drugi senatske, katera bi stalno ostala v Washingtonu. Naloga teh odborov bi bila, da pazita na delovanje vlade in odkrijeta vsako nerednost takoj, ko se dogodi, in ne šele po mesecih ali letih, in da se taka nerednost ali korupcija tudi takoj kaznuje. Predsednik ima s tem načrtom očitno namen, da se reši odgovornosti za kak škandal, ki ga je zakrivil kak podrejeni član vlade.

LITVINOV PRI SVOJI DRUŽINI

Slika kaže sovjetskega komisarja za zunanje zadeve, Maksa Litvinova, ko po uspešnem obisku v Ameriki zopet uživa na svojem domu v Moskvi domače veselje v krogu svoje družine, žene, sina in hčere.

WOODIN RESIGNIRAL

Z Novim letom nastopil novi zakladniški tajnik.

Washington, D. C. — S 1. januarjem se je dosednji tajnik zakladniškega departmanta, Wm. H. Woodin, popolnoma umaknil iz tega urada, ki ga že ni opravljal dober mesec dni. Na njegovo mesto je bil na Novega leta dan zaprižen dosednji začasní zakladniški načelnik, H. Morgenthau. Woodinova resignacija se je pričakovala že dalje časa in jo je v resnici podal že 13. decembra. Sprejel jo je predsednik s svojim pismom 20. decembra. — Kakor se je govorilo, se Woodin ni mogel popolnoma uživati v kolosalni premembni, ki jih je "new deal" privedel v vladno, in ker ni hotel preveč nasprotovati predsedniku, je raje odstopil.

INSULL BO MORAL BREZ-POGOJNO ITI

Pariz, Francija. — Kakor se je izrazil grški zunanji minister D. Maximos, ki je točasno v Parizu, ne bo Samuelu Insullu noben priziv pomagal preprečiti njegovo deportacijo iz Grčije. Insullu je bilo namreč od grške vlade ukazano, da mora zapustiti deželo najkasneje 31. januarja. Insull pa namerava napraviti priziv na državni svet, ki se bo v ta namen sestel 19. januarja. Vlada pa bo deportirala Insulla ne glede na to, kako se bo izrekel ta svet, je dejal Maximos, četudi s tem bržkone ne bo ugodila javnemu mnenju, kateremu je Insull in njegov denar dobrodošel.

KRIŽEM SVETA ZNIŽANJE UVOZA

— Barcelona, Španija. — Bivši župan tukajšnjega mesta, Luis Companys, je bil preteklo nedeljo izvoljen predsednikom avtonomne province Katalonije. S tem je dobil mesto, ki je bilo izpraznjeno po smrti prejšnjega predsednika Macia.

— Turin, Italija. — Na ječo 25 let je bil obsojen M. S. Merighi, kateremu se je dokazalo, da je potom pošte poslal tekom zadnjih deset let 38 bomb in je enako število oseb tudi ranil. Sodnik je ožigosal obsojenca kot najzlobnejšega človeka v Italiji.

— Bukaresta, Rumunija. — V tukajšnji državi vlada obsešno stanje. Vsa javna zbiranja in obhodi so prepovedani. Izdana je zapoved, da morajo vsi civilisti izročiti svoje orožje, ki ga lastujejo. — Umor premijerja Duca je privedel do teh strogih odredb.

BARE NISO ZA ŽENSKÉ, PRAVI ŽUPAN

Chicago, Ill. — Dočim je bilo pitje pri bari v salunu pred prohibicijsko dobo neka-ka predprava samo za moške in se žensk tamkaj sploh ni videlo, je zdaj v tem oziru popolnoma drugače. Ženske so vdrlle v to "svetišče" moškega spola in obiskujejo salune in pijejo pri bari enako kakor moški. Tukajšnjemu županu Kellyju to ne ugaja, češ, da se za žensko ne spodobi, da bi se pri bari mešala med pijance, in izrazil se je pretekli teden, da bo mestnemu odboru stavil predlog, naj se sprejme odredba, s katero bo ženskam prepovedano, sedeti ali stati pri barah.

Uvoz v Francijo znižan za tri četrtine.

Pariz, Francija. — S 1. januarjem je stopila v veljavo vladna odredba, ki znižuje uvoz blaga iz tujemstva za celih 75 odstotkov. S tem je občutno prizadeta ameriška izvozna trgovina. Namen vlade ni toliko, da v resnici ustavi skoraj ves uvoz, marveč s tem hoče dobiti bolj trdno podlago za carinska pogajanja z državami, katere kupujejo svoje blago v Franciji, in torej dati tem državam prednost pri uvozu.

NOVO SLOVENSKO PODJETJE

Chicago, Ill. — Tukajšnja slovenska naselbina bo dobila novo domače podjetje. Koncem prihodnjega tedna otvori namreč naš rojak Mr. John Cemažar pekarijo, in sicer na 1928 W. Cermak Rd. Novo podjetje se priporoča rojakom v naklonjenost. Oglablja, da jih bo v vsakem oziru zadovoljilo. Citatelji se opozarjajo na tozadevni oglaš v današnji izdaji lista.

PORAST PREBIVALSTVA CHICAGE

Chicago, Ill. — Kljub temu, da se je vsled brezposelnosti mnogo tukajšnjega prebivalstva izselilo na deželo, ima vendar mesto zaznamovati lep porast v številu prebivalstva, namreč celih 53,000 tekom leta 1933. Na ta način živi zdaj v Chicagi ljudi okrog tri milijone 575,000.

Iz Jugoslavije.

RAZBOJNIŠKI VLOM V TRDI NOČI NA VRANSKEM, KJER SO ROPARJI MUČILI STAREGA GOSPODARJA IN NJEGOVEGA HLAPECA. — VELIKI SNEŽENI ZAMETI V BOSNI. — SMRTNA KOŠA IN DRUGO.

Brezuspešen roparski vlom

Vransko, 11. dec. — Na hribu v Zahomeu pri Vranskem ima v samoti svojo domačijo 65-letni Matija Sevnik, neoženjen, ki ima pri sebi le 55-letnega hlapca Franceta Haceta. — Kakor po navadi sta šla preteklo soboto h počitku, ko je hlapec, ki še ni zaspal, začul nenavaden ropot in zbudil gospodarja, ki je pa mislil, da so le mačke. Kar naenkrat pa uderejo v hišo štiri maskirane osebe, katerih eden z električno lučjo in s samokresom zbudi hlapca in ga vpraša kje je "gazda." V strahu je ta pokazal z roko na posteljo za pečjo, razbojnik mu pa v hipu vlovi roke in ga s pomočjo še enega razbojnika potisne na posteljo ter mu uzveze roke z vrvoj. Nato se trije drugi razbojniki vržejo na gospodarja Sevnika, ga takoj zvežejo in vržejo spet na posteljo. Med neusmiljenim pretepavanjem po obrazu in hrbtu, so roparji zahtevali od gospodarja, da jim mora pokazati prostor, kjer ima shranjen denar. Gospodar je pričel krvaveti iz ust in nosa. Roparji pa so še huje navalili na njega in mu grozili s smrtjo, ako jim ne pokaže in izroči vsega svojega denarja. Ta jim je končno odgovoril, da nima doma nikakega denarja razen zneska 30 Din, ki je v hišici, skozi katero so že preje roparji udrlji v poslopje. Ker so roparji mislili, da ima gospodar shranjenega tam več denarja, so ga prisilili, da je vstal, mu preje roke še trdneje privezali na hrbet in ga peljali oblečenega v srce in spodnjih hlačah, v hišico. Tam so ga ponovno suvali in pretepavali ter zahtevali od njega, da jim pokaže denar. Pri tem je pa Sevnik že zapazil, da so pri vltomu v to hišico roparji že preje našli mošnjček v katerem je imel tri kovače, mošnjček pa pustili na mizi. V sobi je bilo vse premetano in prebrskano. Pri nadaljnih preiskavi so našli roparji tudi ključke do drugih gospodarskih prostorov. Na zahtevo, jim je moral Sevnik razložiti posamezne ključke in pokazati, katere prostore odpira posamezni ključ. Pri tem so se vsi štirje, to je trije roparji in Sevnik približevali izhodu iz poslopja. Zadanji ropar pa je z revolverjem v roki stržal v hiši hlapca in mu grozil s smrtjo, če se le gane. Ko je gospodar prišel do vrat in jih odprl, se je hotel rešiti in roparjem uteči. Skočil je iz hiše in tekkel po snegu nekaj korakov v smeri proti bližnjemu gozdu. Roparji pa hitro za njim, ga seveda takoj dohitijo, vržejo na tla in pričnejo vnovič biti po njem. V tem tepežu je Sevnik zgubil spodnje hlače, tako da je moral v mrzli noči ležati v snegu v sami srce. Eden roparjev ga je tedaj odpeljal v sobo, druga dva sta pa šla v kaščo in pre-

brskala tam vse predmete in iskala denar. Vse žito so prevrgli, moko iz mehov izsuli, a denarja nikjer. Končno se oba roparja vrneta v hišo, kjer so skupno vsi štirje pričeli zopet obdelovati hlapca in gospodarja. Ker sta dva pričela kričati, so jima zamašili z domačimi prti usta. Po hiši so roparji zopet nadaljevali z preiskavo. Ko kljub vsemu iskanju niso našli denarja, so postali roparji še bolj divji. V omari so našli dolg kuhinjski nož. S tem nožem je eden roparjev ponovno skočil nad gospodarja in mu grozil s smrtjo, če ne pove, kje ima denar. Nastavil mu je nož na grlo in mu rekel: "Vidiš, tako ti prežem grlo, če mi ne poveš, kje imaš denar." Sevnik je nato odgovoril: "Denar sem res imel, a ga nimam več. Prejel sem ga za prodani hmelj, a sem ga že odnesel v posojilnico."

Ves napad je trajal od polnoči do deset minut po eni uri. Končno so se roparji poslovili s tem da so posebno hlapcu zagrozili, da se kmalu vrnejo, ako bo le črnil o tem dogodku.

Dedek bo izpuščen

Kakor poročajo sedaj iz Ljubljane, bo inženjer Dedek, katerega so Italijani vjeli ko se je odpravljaj čez Postojno na Sušak vodit dela, kar je bilo že na tem mestu objavljeno, kmalu izpuščen na svobodo. Obtožili so ga namreč, da je vohunil v prid Jugoslavije, pa se je to izkazalo kot neresnično.

Smrtna koša

V Ljubljani je umrla Albina Dolničarjeva, rojena Steigman. — V Cerknici je umrl Janez Mikše, dolgoletni odbornik ondotne hranilnice in posojilnice. — V Smarjeti pri Rimskih toplicah je umrla Jera Kokalj, nadučiteljeva vdova v visoki starosti 92 let.

Abrahama je videl

Profesor Dr. Trdan, ki je znan ameriškim Slovincem iz časa objavljenih Grdinatovih utisov iz Domovine, je 11. dec. obhajal svojo 50 letnico rojstva.

Izšel je
**KOLEDAR
AVE MARIA**
za leto 1934.

Bogato ilustrovan in zanimiv po vsebini. Naročniki Ave Maria ga dobijo kot redno izdajo Ave Marije za januar. Za nenaročnike pa stane

**50 centov
AVE MARIA**
BOX 608,
LEMONI, ILLINOIS

Blagoslovljeno in srečno novo leto 1934

prav iskreno voščiti in želi vsem cenjenim delničarjem, zastopnikom, sotruidnikom, naročnikom, vsem prijateljem in somišljenikom

UREDNIŠTVO IN UPRAVA "AMER. SLOVENCA"

AMERIKANSKI SLOVENEČ

Prvi in najstarejši slovenski
list v Ameriki.The first and the Oldest Slovene
Newspaper in America.

Ustanovljen leta 1891.

Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj,
ponedelj in dnevi po praznikih.Issued daily, except Sunday,
Monday and the day after holidays.Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telephone: CANAL 5544Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo
biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred
dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu
je čas do četrtega dopoldne. — Na dopise brez pod-
pisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10,
1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the
Act of March 3, 1879.

Novo leto

*Ze zopet smo v novem letu! Ze zopet si voščimo zemljani
srečno, zdravo in zadovoljno novo leto! Na milijonih in milij-
onih jeziki se pojavljajo ta novoletna voščila in pozdravi.

Kaj je novo leto? Nič drugega kakor del novega bodoče-
ga časa, v katerega stopamo, ko poteče doba enega časa, dolo-
čenega v dobi enega leta. Sekunde, minute, ure, dnevi, tedni,
meseci in leto so mere, s katerimi ljudje merimo čas. Najdalj-
ša mera za čas je leto in po dobi enega leta je razdeljeno do
malega vse človeško poslovanje. Navadno se delajo pogodbe
za vse razne namene, za eno ali toliko in toliko let. Vsa urad-
na poslovanja, fiskalni računi se začnejo z letom in se ob za-
ključku leta končujejo.

Odtod, ker je začetek leta važen čas in ker takrat začne-
njamo nove načrte, je moralo priti v navado, da si ljudje ob
začetku novega leta voščimo srečo in zdravje. Lepa je ta na-
vada in zato jo človeštvo ohranja. Saj je ni dobe, v kateri bi
človeštvo med seboj izkazovalo bolj dobro voljo kakor baš ob
novem letu.

Koliko teh novoletnih voščil pride res iz iskrenih in prija-
teljskih src? Koliko teh pa pride samo iz navade, samo z je-
zika, v tej novoletni sezoni? Tega ni mogoče pogoditi, ker v
človeška sreča vidi le Bog. Pa pustimo to plat in se ozrimo rajši
na solnčno plat te prelepe novoletne sezone.

Ali se ne zdi vam, da vseskozi od Božiča, ko obhajamo
spomin rojstva Gospodovega, pa semkaj v novoletno sezono,
dih iz ljudi do ljudi neka močnejša, neka bolj krščanska sim-
patija, kakor pa v katerikoli drugi letni sezoni? O, vsak to
opazi, saj ne srečate skoro nikogar, ki bi vam ne voščil veselih
praznikov in srečno novo leto. Neka posebna privlačna in ta-
ko mila poezija diha iz te sezone, da človeka, hoče že ali neče,
osvoji, ga dvigne in odnese seboj, kakor odnese viševet vse, na
kar zadene, ko prestopi svoje bregove.

Srečno novo leto! Dal Bog, da bi res srečno bilo! Za vse,
v kolikor mogoče, in ne za samo nekateri! Dal Bog, da bi za-
čeli novo leto tudi oni, v katerih rokah se nahaja usoda sveta,
od katerih zavisi usoda in sreča nižjih slojev — zlasti delov-
nih ljudi. Dal Bog, da bi tu li oni, ki so doslej oboževali le zla-
to tele — mamon — in istega grabili in kopicili pod svojo kon-
trolo, začeli novo leto, pravičnejše leto, ter da bi začeli upšte-
vati tudi vrednost človeka s krščanskega stališča in ne samo z
golega materialnega in profitarskega stališča.

O, da bi božična in novoletna poezija osvojila vsa srca, bo-
gatih in revnih. Tedaj bi nastala človeška družba res ena sa-
ma božja družina, živeča v medsebojni ljubezni in v medse-
bojnem spoštovanju. Takrat bi bila novoletna voščila res
iskrena in prisrčna — prihajala bi res od srca.

S temi željami naprej v svet. To naj postane splošni so-
cialni evangelij vseh ljudi, ki naj prekrvavi človeška sreča in
kmalu bo na svetu drugače kakor je.

Srečno novo leto iskreno želi tudi "Amer. Slovenec" vsem
svojim dragim naročnikom, zastopnikom, prijateljem in somiš-
ljenikom! Dal Bog, da bi se v novem letu razmere spremenile
in da bi svet tudi na polju gospodarstva in dela začel novo
boljše leto, da bi delavske družine prišle zopet do svojega kru-
ha in obstanka, do katerega so upravičene. Če znamenja ne
varajo, se pojavljajo na obzorju že novi jutranji žarki nove

boljše dobe. Dal Bog, da pride čimprej in prinese svetu svoje
izboljšanje.

Srečno novo leto!

Nobene stranke ni mogoče tako lahko razbiti nego takšno,
ki jo je stvoril razum: muhe narave niso tako minljive kakor
mojstrovine umetnosti.

V vseh umetnostih slika umetnik samo svojo dušo; naj bo
njegovo delo po vnanosti kakršnibodi, po duhu je vedno nje-
gov sodobnik.

Dolga je pot do preproste človeške dobrote. Iz strahu, da
bi veljali za neumnega, mnogi odločno tajijo, da bi bili dobri.

ZASTOPNIK IZ STRABANE
PIŠE

Strabane, Pa.

Dolžnost me veže, da se po-
tom našega lista zahvalim
vsem, ki so mi pomagali v moji
kampanji in so me izvolili za
Township supervisorja, kateri
urad sem sprejel 4. dec. S tem,
da to objavim, bodo tudi moji
prijatelji vedeli, da sem spet v
istem uradu, kakor sem bil
pred nekaj leti. Sicer so o tem
že drugi listi poročali, vendar
naj bo še tukaj omenjeno. —
Kar se tiče glade dela, bom pa
le še poročal. Sedaj še ne mo-
rem veliko, ker sem, kakor bi
rekli, se "greenhorn", ker sem
še sprejel urad. Kakor hitro
bo pa le mogoče, bom sporočil
tem, ki me sprašujejo glede za-
poslitve. Bom že gledal na to,
da bom kolikor mogoče pomag-
al in gledal na to, da zadovo-
lim vas, dragi volilci, ki ste me
izvolili v ta urad, za kar se
vam prav lepo zahvaljujem za
oddane glasove zame, kakor
tudi, da ste izvolili Mr. Antho-
ny F. Bevc za davčnega kole-
ktorja, in Mr. John Kmeta za
šolskega nadzornika, tako da
smo sedaj tukaj vsi Slovenci, ki
smo dobili večino glasov. Po-
trudili se bomo, da bomo delo-
vali za korist našega naroda v
North Strabane.

Sedaj naj pa še omenim gle-
de kampanje za naš list Amer.
Slovenec, ki je sedaj razpisana.
— Koledarje Amer. Slovenec
sem dobil in prosim, da naroči-
niki v naši naselbini malo po-
tipirajo, če ne bom mogel vseh
tako obiskati. Bom že posku-
sil, kar bo v moji moči, da do-
be koledar če le mogoče vsi
še pred prazniki. — Ker smo
ravno pri kampanji za list, ka-
kor je ravno omenjeno, bi vas
rad vprašal, ali bomo imeli
svojega kandidata, ali bomo
svoje glasove poklonili kakemu
kandidatu iz druge naselbine.
To malo premislite. Če bi mor-
da katerega veselilo, da bi kan-
didiral v tej kampanji, se naj
kar oglasi.

Mihael Tomsic, zast.

"Amer. Slovenec" je baro-
meter našega verskega in na-
rodnega gibanja. Kaže nam
rast ali padec, kakor že nanese
naše delovanje." — Rev. Černe.

KAJ PIŠE NAROČNICA IZ
KANSASA

Fredonia, Kans.

Spoštovani g. urednik. — Ce-
ravnio mi naročnina poteče šele
koncem meseca februarja, vse-
eno obnovim naročnino za list se-
daj pred novim letom, ker sedaj
glasovi več veljajo, kakor pa po
novem letu. Glasove pa prosim
prištetje Mrs. Meglen v Pueblo,
Colorado, ker je ona iz Dobrega
polja doma, kakor sem jaz in bi
rada videla, da bi ona zmagala
v sedanjih kampanji in da bi šla
na obisk v stari kraj. In če poj-
de, mi prav gotovo prinese za
spomin pipe, zato se ji prav le-
po priporočam.

Niso sedaj ravno dobri časi
za agitacijo, pa tudi ne za list
zdrževati. Vendar nam je katoli-
ški list neobhodno potreben. Za-
to se moramo vsi žrtvovati in z
zdrženimi močmi iti na delo, pa
bo šlo. Vsi stari naročniki obno-
vite naročnino, in kolikor je le
mogoče, pridobite listu še kake-
ga novega naročnika. Delajmo za
naš list, ki nam ohranja in u-
trjuje vero, ki nam je potrebna
za naše zveličanje. Nebeško kra-
ljestvo, pa si je treba pridobiti s
silo, tako se s silo bojujmo tudi
za obstanek katoliškega lista A-
merikanskega Slovenca. Ne imejmo
katoliški časopis za zadnjo stvar
na svetu, ki ga plačamo, oziroma
si ga naročimo le tedaj, ko im-
amo preveč denarja za druge
manj potrebne reči, ko takore-
koč ne vemo kam z njim. Porab-
ljajmo silo in o pravem času pla-
čujmo, oziroma ponovimo svojo
naročnino za katoliški list, ker
so sedaj težki časi in nam je list
neobhodno potreben, da ohrani-
mo našemu narodu v Ameriki
sveto vero. Da bomo laglje spla-
čevali naročnino, denimo vsaki
delovni dan skozi 200 dni po 2c
na stran (v šparovček), nasled-
njih 100 dni pa samo po 1c vsa-
ki delavni dan, ob nedeljah in
praznikih pa nič, ker ne delamo.
Tako bomo imeli ob letu \$5.00, s
katerimi bomo lahko plačali na-
ročnino za Amerikanske Slove-
nec. Naredimo ta trdni sklep se-
daj ob novem letu in ga trdno
držimo, pa ne bo nobenega po-
manjkanja. Z gotovostjo rečem,
da se to lahko napravi v 90 slo-
čajih izmed 100. Če pa res ni mo-
goče lahko, pa dajmo s silo, ka-
kor potapljač, ki si s silo poma-
ga, da se vzdrži nad vodo, dokler
mine nevarnost, ali kakor hribo-
lazec, ki ne premišlja naporov,
ko hoče na visoko goro, ampak
ima vpri pogled samo na vrhu,
ne meneč se za težave. Zenska-
mat, v kritičnem stanju, kadar je
najhujše, takrat mora napeti vse
sile, da se reši. Uporabljajmo
silo, kakor so jo uporabljali naši
pradedje, ko so se vojskovali
proti Turkom. Kadar je bila
največja sila, so se najhrabrejši
bojevali in z božjo pomočjo tudi
zmagali. — Tudi mi ne smemo
biti slabši, kakor so bili naši
pradedje, ko se gre za naš kato-
liški list. Sedaj, ko je kriza naj-
večja, moramo najbolj delati in
kolikor je le mogoče vsak cent
prihraniti, samo da zmoredno
plačevati za katoliško časopisje,
za našo Jednoto, za naše cerkve

KAJ BO V DETROITU V NE-
DELJO 7. JAN.

Detroit, Mich.

V nedeljo 7. jan. bomo tukaj
praznovali, oziroma bodo praz-
novali članice desetletni obstoj
društva Marije Pomagaj štev.
176 KSKJ. To je prvo sloven-
sko katoliško društvo v De-
troitu. Velikostna proslava de-
setletnega jubileja se bo vršila
v dvorani cerkve sv. Janeza
Vianeya na 12. streetu in Gene-
va in sicer bo začetek z 7. dnu s
sv. mašo, katere se bo darova-
la za vse pokojne ustanovnike
društva, pri kateri bo prisotnih
več glavnih uradnikov O. em
uri popoldne je slovesen ban-
ket pri katerem govorijo promi-
nentni govorniki. Točno ob 5
uri popoldne se prične jako za-
nimiva in smešna dramatična
igra, lakoršne slovenski De-
troit še ni videl. V igri sodelu-
je 13 igralcev in igralci in si-
cer: Miklaž, siroga pri Mlakarju,
in posestnik. — (Joseph Ba-
hor.) Neža njegova žena, —
(Alice Verbee iz Joliet) Mar-
ko, njun sin (Michael Plautz),
Marijana Koss, dekla pri Mla-
karju (Angela Elenich), Anica
Bizjak, siroga pri Mlakarju, —
(Izabela Lamersol.) Šimen Gro-
zni, kmet. — (John Srebrnak.)
Miha Gasperon premožen kmet,
(Charles Prazen), Luka Ga-
ber, godec (Frank Wrašček).
Ivan Menec, sodni svetnik
(Stefan Potocnik), Primož Re-
pič, kancelist (Franc Svete iz
Johnstowna), Peter Muha, vpō-
kočen orožnik, upravitelj dr-
žavnega pravdnštva (John
Plautz), Andrej Smola, nota
(Joseph Srebrnak), Dr. Janko
Stanič, odvetnik (Thomas Kau-
shek).

Ti igralci nam bodo igrali in
prav gotovo je, da bo predsta-
va, ki bo trajala cele tri ure prav
izvrstna in vseskozi šaljiva in bo
še dolgo vrsto let ostala gledal-
cem v dobrem spominu. Po kon-
čani igri bo zaigrala vesela god-
ba in pričela se bo vesela prosta
zabava, pri kateri se bomo vrte-
li, da se bo vse kadilo.

Tem potom odbor omenjenega
društva prav ljudno vabi vse ob-
činstvo, da pridejo na to prosla-
vo, da se tam spoznamo. Prav go-
tovo je, da ne bo za to nikomur
žal. — Bratski pozdrav pošilja
vsem veselilni

Odbor.

Tako se agitira! Iz zapa-
da nam je pisal nedolgo te-
mu naročnik našega lista:
"Enega novega naročnika
vam pošiljam, Celo leto sem
ga nadlegoval, zdaj se je pa
omehčal in naročil list." Ta-
ko se agitira! Dober vojak
naskakuje trdnjavo, dokler
je ne zavzame. Bodimo v tej
kampanji taki junaki vsi pri-
jatelji in somišljeniki "Am.
Slovenca"!

in sole. Ko pridejo zopet boljši
časi bomo s ponosom zrl na naše
delo, na našo zmago. Če pa pu-
stimo da nam to propade, je s
tem končano in uničeno vse naše
dosedanje delo, vse naše doseda-
nje žrtve.

Zastopniki in zastopnice. Če
ste deseterkrat potrkali na vrata
brez uspeha, potrkajte še enaj-
stič, gotovo se vam bodo odprla,
ker so že taki časi, da le s silo se
da kaj doseči. — Ko sem bila
zadnjič v naši tukajšnji šoli, je
učitelj povedal šaljivo zgodbo
dveh mačk, ki so po nesreči pa-
dele v veliko posodo smetane. Ena
izmed njih je bila tako lena in
nemarna, da je v smetani utoni-
la. Druga se je pa na vsak način
hotela rešiti. Začela je na vso
moč drveti okoli po posodi, da bi
si kako pomagala ven. Ko je tako
tekala, se je smetana tako preo-
brazila, v surovo maslo, na ka-
terega je mačka stopila in ko je
bila na trdni podlagi, se je z lah-
koto poglala iz posode ter se ta-
ko rešila, ona lena je pa žalostno
poginila. Tako bo z vsakim, ki si
v nevarnosti noče sam pomagati
in ne napne vseh svojih sil. —
Poslušajmo tedaj glas naših iz-
kušanih mož, delajmo in poma-
gajmo vsi, ko se gre za ohrani-
tev našega katoliškega dnevnika
Amerikanskega Slovenca. Delaj-
mo in trudimo se, kar se da.
Čim hujši je boj, tem slajša je
potem zmaga. — Prav veliko sre-
če voščim vsem v novem letu.

Ivana Bambič.

GLAS IZ STEELTONA

Steelton, Pa.

Kakor povsod, tako nas tudi v
naši naselbini tare kriza, ker ni
zaslužiti toliko, kolikor bi potre-
bovali. Vendar se opazja, da se
počasno obrača na bolje vsaj pri
nekaterih, medtem ko je pri dru-
gih še vedno bolj slabo, ker ni-
majo nikakega zaslužka.

V naši naselbini, pri fari sv.
Petra smo imeli dva tedna sv.
misijon, en teden za starejše, en
teden za mladino. Cerkev je bila
polna po dnevi in zvečer, ker
smo vsi radi poslušali priljublje-
nega misijonarja Fathra Odila,
ki je sejal seme božje besede
med nas. Resnica je, da če bo
človek slisal take pridige enkrat
na mesec, bi se moral poboljšati
in hoditi po pravi poti proti ne-
besom. Vsakega, ki sem slisala,
je zelo pohvalil Fathra Odila in
mu želel vse najboljše in da bi
še dolgo deloval v vinogradu Go-
spodovem. — Predno se je č. g.
misijonar od nas poslovil, nam
je še priporočal, da podpiramo
katoliške liste. — Ker je ravno
sedaj kampanja za Amerikan-
skega Slovenca, se obračam tudi

jaz do sorojakov s prošnjo, da
podpirajo ta katoliški dnevnik.
Naj Amerikanski Slovenec pri-
haja v vsako katoliško hišo. Ta-
ko nekako je č. g. misijonar po-
vedal in se nato od nas poslovil.

Ko bom enkrat po praz-
nikih obiskala vaše hiše, vas
prosim, da si naročite ta list vsaj
za pol leta, če ne morete več.
Prosim vas, da to napravite, ker
s tem napravite veliko dobro de-
lo, če podpirate katoliški list A-
merikanskega Slovenca. Le pomisli-
te na tiste, ki ne slišijo božje be-
sede v ljubem materinem jeziku,
ker nimajo svojih duhovnikov in
ne župnij. Koliko za take dela in
kako velik misijonar je za take
ravno katoliški dnevnik Ameri-
kanskega Slovenca, ker čitajo taki
v njem vsaki teden lep cerkven
govor. Pa tudi koliko drugih do-
brih in podučljivih stvari je ravn-
o v omenjenem listu. Pomagaj-
mo torej drug drugemu in deluj-
mo skupno, da ohranimo naš list
Amerikanskega Slovenca. Res je,
je marsikje slabo in smo vsi več
ali manj prizadeti, toda kar so
Slovenci, naši predniki pred več
kakor štiridesetimi leti postavili,
tega ne smemo pustiti, da bi pro-
padlo. Vsi drugi vzdržujejo svo-
je liste. Bomo li mar mi slabšeji
od teh. Nikar! Slovenci so po-
vsod prvi, zato mislim in upam,
da tudi sedaj ne bodo zadnji, ko
gre za dobro stvar in za ohrani-
teve našega edinega katoliškega
dnevnika Amerikanskega Slove-
nca. Zato vsi na delo, vsi na
plan!

Hudo je, na vseh koncih in
krajih, pa le pride včasih kaj
vmes, da se človek nekoliko raz-
vedri in vsaj za čas pozabi na te
slabe čase. Tako je bilo tudi 27.
nov. pri Mr. in Mrs. Sukle, ker
se je močila njihova hčerka Ma-
ry z dobro poznanim mladeni-
čem Antonom Flajnik. Vsi smo
na svatbi pozabili svoje nadloge
in težave in se celo noč in dan ve-
selili in prepevali naše lepe pe-
smi. Prav res je bilo lepo in ve-
selo in Mr. Sukle je celo rekel,
da če čemo biti osem dni tako
veseli, nam ne bo ničesar manj-
kalo. In res je bilo še vsega do-
volj, ko smo se zjutraj poslavlja-
li in odhajali vsak na svoj dom.
Zeleč še poprej ženinu in nevesti
vse najboljše v novem stanu. —
Na svatbo so prišli tudi iz Lo-
rain, Ohio in sicer Mrs. Mutz in
njena hči Mary ter sin Frank.
Rekli so, da na taki svatbi še ni-
so bili celo svoje življenje. —
Ker je nevesta sodelovala pri
več društvih in pri cerkvi, je bi-
lo na očetni res vse veselo in vse
ji je želelo srečo in zadovoljstvo
tudi za naprej v novem stanu.
— Mary, bila si dobra dekle, po-
stani tudi dobra žena. Bog vaju
živi! — Srečno in veselo novo
leto vsem dobro mislečim znan-
cem in prijateljem.

Mrs. Dorothea Dermes, zast.

VESELJE IN ŽALOST

Milwaukee, Wis.

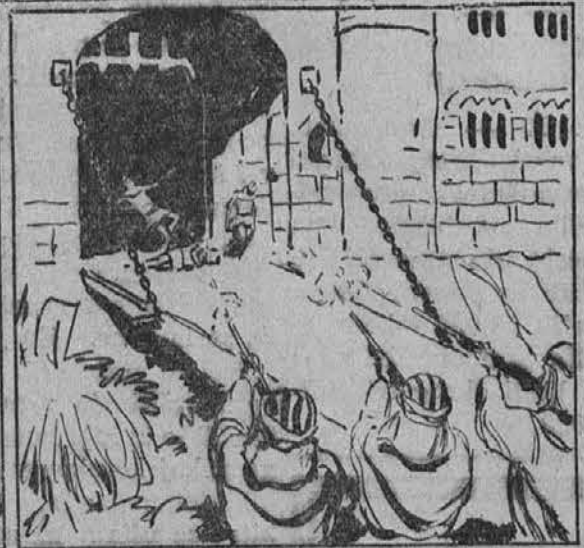
Lepo darilo je poslal stric
Sam za božič tistim delavcem,
ki delajo pri CWA v Milwaukee
county. Prišel je iz Washingtona
zrakoplov in prinesel s seboj če-
(Dalej na 3. strani.)

TARZAN, GOSPODAR DŽUNGLE

(71)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: EDGAR RICE BURROUGHS

Drugi dan turneje med vitezi mesta Nimmr
in med Bohunovimi vitezi, ki se je vršila v goz-
du pod mestom Nimmr, je šel Ibn Jad s svo-
jimi Arabci dospel na vrh, odkoder je imel kra-
sno pogled na Bohunov grad, ki se je kaj očar-
ljivo bliščal v solnčnih žarkih. Predstraže so tu-
di odkrile kaj zlozlo in skrito pot, po kateri so
prišli do prvih vrat, ki so bile zastražene z nekaj
oboroženimi možmi.

Stražniki so jih opazili šele, ko so se ti že
popolnoma približali visokemu mestu. Začeli so
pobirati kamenje, da bi z njim prestraženi so se
sicer postavili v bran, toda Ibn Jad jih je s svo-
jimi Arabci kmalu užgal. Sprva je mislil ujeti
vse žene in otroke. Nazadnje se je premislil. Za-
čel je stikati po gradu za zlato in dragoceno-
sti, katerim so viteži že toliko stoletij gospodo-
vali.

Strašno kakor oglušec grom, je zadonel strel
mušket na ušesa Bohunovih, kajti takega gla-
su niso še nikdar slišali. Vsi prestrašeni so se
sicer postavili v bran, toda Ibn Jad jih je s svo-
jimi Arabci kmalu užgal. Sprva je mislil ujeti
vse žene in otroke. Nazadnje se je premislil. Za-
čel je stikati po gradu za zlato in dragoceno-
sti, katerim so viteži že toliko stoletij gospodo-
vali.

Ko so Arabci s svojimi grabežljivimi rokami
pobrali vse, kar je imelo za nje kakikoli vred-
nosti, so sklenili ostati čez noč v gradu in se
razveseljevati prav po svoje. — Daleč spodaj v
kempi pa so počivali vitezi in si nabirali novih
moči za tretji odločilni dan turneje. Ko je Ibn
Jad stopil sredi noči k oknu, da se ob hladnem
zraklu ohladi, je opazil v daljavi kakor obrise ne-
kega mesta.

Denarne pošiljke

v stari kraj pošiljam točno in zanesljivo
po dnevnem kurzu. Vsled vedno menjajoči
se ceni valutam računamo za pošiljke po
ceni istega dne, ko prejmemo denar. Vče-
raj so bile naše cene:

Dinarji:	Za izplačila v dolarjih:
Za \$ 3.00..... 110 Din	Za \$ 5. pošljite.....\$ 5.75
Za \$ 5.00..... 200 Din	Za \$ 10. pošljite.....\$ 10.85
Za \$ 10.00..... 420 Din	Za \$ 15. pošljite.....\$ 16.00
Za \$ 12.00..... 500 Din	Za \$ 20. pošljite.....\$ 26.00
Za \$ 20.00..... 855 Din	Za \$ 25. pošljite.....\$ 31.25
Za \$ 23.25..... 1000 Din	
Za \$ 50.00..... 2175 Din	

Vsa pisma in pošiljatve naslovite na:

John Jerich

(V pisarni Amerikanskega Slovenca)

1849 W. CERMAK RD.

CHICAGO, ILL.

Tvoj nedeljski tovariš.

TEDENSKI KOLEDAR

- 7 Nedelja — Sveta Družina.
8 Ponedeljek — Severin.
9 Torek — Jul. in Baz., muč.
10 Sreda — Agaton, papež.
11 Četrtek — Higin, papež.
12 Petek — Ernest, škof.
13 Sobota — Veronika, dev.

Rev. J. C. Smoley:

FRAZNIK SV. TREH KRALJEV.

Kljub težkim gospodarskim razmeram, kljub obilnemu pomanjkanju ljudje le še precej potujejo po svetu k raznim srečanjem verskega življenja. Romajo v sveto deželo, v Rim, v Lurd ali k evharističnim kongresom.

Kdor je tako srečen, da je lahko šel v ta ali oni kraj, kdor je romal v večji družbi somišljenikov, ta nikoli ni izgubil vtisov in spominov na te kraje in dogodke.

Tudi trije modri, ali sv. trije kralji, kakor jih radi nazivamo, so bili na potovanju; romali so iz hrepenenja po svetem cilju, iz dvomov in vprašanj k resnici, iz teme k luči, k milosti božji. To romanje treh modrih je nekaka podoba vseh potovanj, vseh romanj, ki jih podvzamejo neštene človeške duše k božjemu Detetu, ki biva kot luč, življenje in resnica v sveti katoliški Cerkvi.

Trije modri so padli na kolena pred božjim Detetom, se mu poklonili in ga molili. V pomenljivih darovih, ki so mu jih prinesli, zlatu, kadilu in miru, so označena čast, dostojanstvo, življenje in trpljenje božjega Deteta.

Označeno je tudi, kaj mora biti naše spoznanje, kadar klečimo pred tabernakelnim v naših cerkvah. Kralj v našem duševnem življenju, v čustvovanju našega srca mora biti Kristus.

Božanstvo v evharističnem Jezusu, pred katerim gori, večna luč, je, pred katerim pripogibamo naša kolena, sklepamo roke k molitvi in ga molče molimo. Za nas trpeči Odrašenik je, h kateremu se zatekamo in mu darujemo miro našega lastnega trpljenja.

Za tri modre iz daljne jutrove dežele je postalo malo Deto veliko "razglašenje" v njihovem življenju: v odločilni uri, ko se jim je Bog razodel, ko se jim je razglasil, bilo je njihovo hrepenenje nasičeno, njihova vprašanja in dvomi so bili rešeni, tema, v kateri so tavalj, je bila razsvetljena. Kar je že stoletja poprej radostno gledal prerok Izaija: "Dvigni se, Jeruzalem, in prižgi kresove; tvoja luč je vzšla, veličanstvo Gospodovo se je prikazalo," je postalo sedaj dejstvo za Gašperja, Mehijorja in Baltazarja, ko so klečali pred božjim Detetom. Luč tega razglašenja ni v njihovih srcih nikoli več ugasnila.

Ni težko, dragi, da ta enkratni dogodek v sveti deželi tudi mi dejansveno doživimo. Pri vsaki sveti maši je razglašenje Gospodovo, ker je Jezus Kristus pri sv. maši pričujoč. Ni li tabernakelj stalen Betlehem? Ni li večna luč pred Najsvetejšim Rešnjim Telesom čudovita zvezda, ki nas vodi, kakor hitro vstopimo v cerkev, k Gospodu, ki prebiva pod podobo kruha kot naš kralj, naš Bog in Izveličar?

Ne tavamo li mi pogosto v temi in dvomih in ne iščemo potem svetbe, veselja, tolažbe, pomoči, resnice? Ob božičnih praznikih so bile cerkve polne vernega ljudstva, prišli so celo taki, ki leto in dan ne vidijo cerkve od znotraj; ni li to, dragi moji, romanje modernih ljudi iz nevednosti in teme življenja k luči Jezusa Kristusa, k razglašenju Gospodovem v krasnem bogoslužju nove svete vere?

Naše romanje, da najdemo Boga, njegovo sladko tolažbo, odrešenje, mir, resnico, njegovo milost, nas ne pelje v daljne tuje dežele, ne, popelje nas samo k najbližji cerkvi, k tabernakelju, k prvi sveti maši. Tam je vedno "razglašenje", epifanija Gospodova.

Po vsaki božji službi pa naj se tudi pri nas izpolni, kar pravi sv. pismo o treh kraljih: "Vrnil so se po drugi poti domov". Kot drugačni, sveti, boljši ljudje se vračajo tudi mi iz cerkve v svoje domove.

PRVA NEDELJA PO SV. TREH KRALJIH

Večkrat čitamo o grozovitih umorih mladih deklet. Zaprtila so varno domačo hišo in se podala v tujino, v velika mesta. Postala so lahkomisljena, dobri materini napki so bili kmalu pozabljeni, in postala so žrtev svoje lahkomiselnosti na grozne načine. In ob mrtvih truplih so stale po dve materi, v bridki žalosti, mati mladega morilca in mati nesrečne žrtve.

Človeško si mislimo: Ko bi bilo dekle ostalo doma pri materi, dokler se njen značaj ni utrdil, ko bi bila nekoliko bolj ponosna na svojo dekleško čast, ko bi se ne obesila takoj prvi teden svojemu "prijatelju" na vrat, — bi skoro gotovo do takih žalostig ne prišlo.

In tako tožimo danes čez našo mladino. Velika mesta požrejo, kakor nam kaže statistika, ogromno nedolžne mladine, ogromne mlade sreče. Konec vsake take pesni pa je: Vzrok leži v vzgoji, v družini. Vzgoja je manjkala, ali pa so mladi ljudje prežgodaj zapustili domačo hišo.

Danes nam kaže sv. Cerkev sveto Družino kot pravi letni blagoslov. Kaže nam najbolj svet, najbolj potreben program za delo in v človeški družbi. Skrb za družino, vzgoja v družini, veselje v družini.

Skupna pot v svetlo Gospodovo, ki jo je napravila sveta Družina, nam je za vedno zgled pravega družinskega življenja. Strah, spoštovanje pred Bogom in cerkvo goje in krepe najbolj stariši. Skupna hoja v cerkev utrjuje vez družinske ljubezni. Kjer pa otrok ne pozna nedelje, tam bo kmalu izgubil spoštovanje do namestnikov božjih, do starišev. Otroci se utrjujejo za življenje edinole v družini, ali pa so ravno radi družine pravi slabici.

Družinska vzgoja, dobra, stroga, se ne da z nečimur nadomestiti. Otroci bodo ali duševno krepki, zanesljivi šli v svet, ali pa bodo bolehal na svoji duši. Vsa moč človeške družbe prihaja ravno iz družine. Je boj antikristov zoper največje svetlobo vse krščanske kulture, če ugonablja boljše družino, če takoj ob pričetku onečašča zakon. "Evropa, varuj svoje najdražje zaklade!" Te besede nekega cesarja ponavlja cerkev leto za leto svojim otrokom širom sveta, ko se gre za to, da se krščanska ustanova, krščanska družina varuje pred viharji moderne lahkomiselnosti in neznanosti.

Vrhovni čuvaj sveta je papež. Nikdo ne vidi bede v človeškem življenju tako dobro in jasno, kakor ravno ti vrhovni pastirji sv. Cerkve. Vidijo bodočnost, so preroki sveta, kakor nikdo drugi.

In ravno papeži so tekom poslednjih 50 let svarili in opominjali: Pasvečujte družine! Varujte družine! Rešite družine! Rešite krščanske družine! Če padejo te, če se zgrudijo te, se bo zgrudila tudi človeška družba! Če se bo družini dobro godilo, da je njen obstoj zasiguran, zasiguran je tudi obstoj in sreča človeške družbe.

Ko sta Jožef in Marija iskala Dete, sta ga našla v Gospodovem svetišču. In če morajo naši stariši iskati svoje otroke, kje pa jih navadno najdejo?

Priklonite, stariši, z najmočnejšo duševno vezjo svoje otroke k sebi, da boste kar najbolj mogoče gojili skupne svete vezi, v prvi vrsti skupno molitev, skupno hojo v cerkev, skupno veselje.

Otroci vzgojeni v takem krščanskem duhu bodo rasti kakor božje Dete Jezus v starosti, v modrosti, v milosti, taki otroci bodo svojim starišem pokorni.

IZ SLOV. NASLUBIN.

(Nadaljevanje z 2. stran)

ke za \$356.000, to je plača za 30.000 delavcev, ki delajo v Milwaukee county. Mnogo družin, katerih možje in očete delajo pod omenjeno CWA je bilo za letošnji božič srečnejših in veselje so obhajali zadnje božične praznike, kakor so jih leto poprej. — Nekako pred enim mesecem se je pričelo to federalno delo z veliko naglico. Zaposlili so vse od kraja in niso niti toliko gledali, je li dotična oseba v resnični potrebi ali ne. Policija je hodila od hiše do hiše in nagrajevala ljudi, da grejo delat, kakor so hodili tudi investigatorji od out door reliefa in naročali ljudem, da morajo iti na delo. Da bi Milwaukee county imel dovoljno število delavcev, kvoto 30.000, so razglasili v Milwaukee

registracijo brezposelnih, ki se je zaključila 20. dec. Dnevno se je registriralo od 1000 — 1500 oseb in do 20. dec. se je zgledalo za federalno delo že 70.000 oseb. Kvota je pa bila določena na 30 tisoč oseb, katerih polovico je bilo odbranih izmed teh, ki so dobivali državno podporo. — Ker nečemo vedeti, koliko je brezposelnih in koliko jih želi dobiti delo pri CWA, so registracijo zaključili. Za naprej se bodo sprejemale le prošnje z notarskim potrdilom. Med temi prvimi, ki se bodo vpoštevali, bodo vojni veterani in državljani z drugim državljskim papirjem. Na nedržavljske se bodo ozirali šele tedaj, če bo dotična oseba položila prošnjo za prvi državljski papir.

Ker je prišlo mnogo protestov od vseh strani na B. H. Thompsona, federalnega supervisorja, da je mnogo takih dobilo delo pri

CWA, ki niso sploh v potrebi in so stalno delali po tovarnah in so bili oni med prvimi, ki so dobili delo, med tem, ko so mnogi, ki že več let ne delajo še vedno nezaposleni in da bi se na ta način ne delala krivica pri federalnem delu, je B. H. Thompson izdal ukaz, da se naj vsi delavci zaposleni pri CWA natanko izprašajo, kakov je njihov položaj in kdor ni postavno upravičen do tega dela in zaslužka, se mora takoj odsloviti in na njegovo mesto dati drugega, ki je v resnici potreben in tako upravičen do federalnega dela. — Na ta način bo torej marsikateri zgubil to delo, katerega se je že veselil, kajti plače pri tem delu so veliko boljše kot pa po tovarnah. — V tovarnah se namreč sedaj dela prav nečloveško z delavci, ki morajo trdo delati in so plače za izučene delavce komaj po 35 — 40c na uro. Ker se pa pri vsem tem dela le nekaj dni na teden in se malo zasluži, zato mnogi skušajo dobiti delo pri omenjeni CWA, kjer je najnižja plača 65c na uro in se ravna z delavci kot z ljudmi, ne pa po židvinskem, kakor po tovarnah.

Kaj bo prinesla bodočnost v novem letu, je sedaj še težko uganiti, kajti "Bosi" po tovarnah so nasprotni Rooseveltovemu programu o velikih plačah, ki jih on določa delavcem pod CWA. Oni pravijo, da če bi oni morali tako plačevati svojim delavcem, bi bili kaj kmalu "bankrot". Predsednik pa ima v svojem načrtu, da se mora tudi v industriji zvišati plača delavcem za 25%. Kako bo torej v bodočnosti, še ne vemo.

G. W. R.

PISMO IZ DOMOVINE.

PISMO IZ STARE DOMOVINE

Srednja vas, Gorenjsko

Tudi tukaj smo praznovali izseljeniško nedeljo, pri kateri sem se tudi jaz spomnil vseh svojih prijateljev v Ameriki. Tem bom sedaj napisal, kako se meni tukaj godi.

Sedaj sem tukaj že dve leti in pol. Veliko se je že spremenilo v tem času. Zakaj nisem prišel nazaj v Ameriko, so vzrok slabe finančne razmere, ali pomanjkanje denarja. Ko sem prišel v domovino, sem dal svoj denar v tu-

kajšnjo šenčursko hranilnico in posojilnico s polnim zaupanjem, da kadar ga potrebujem, ga lahko dobim takoj nazaj. Toda, zelo sem se motil. — Leta 1931, meseca julija sem prišel domov, v jeseni istega leta sem že zopet mislil podati se nazaj v Ameriko, pa so mi vsi domači, bratje in sestre tako branili, da naj počakam vsaj še do prihodnje pomladi, kar sem tudi storil. Drugič sem imel namen iti nazaj v Ameriko meseca maja 1932, pa se mi je načrt zopet ponesrečil. Tega meseca in leta se je namreč tukaj v Šenčurju vršil shod, katerega je sklical državni poslanec gos. Janko Barle, župnik pri sv. Jakobu v Ljubljani. Tukaj se je pa začel pravi krvavi plen. Orožniki so nastopili z bajoneti in tudi streljali so. Nastala je čudna zmešnjava. Bilo je več aretiranih in zaprtih. Bivši državni poslanec Janez Brodar je prišel šele sedaj, letos, iz jena teden in se malo zasluži, zato mnogi skušajo dobiti delo pri omenjeni CWA, kjer je najnižja plača 65c na uro in se ravna z delavci kot z ljudmi, ne pa po židvinskem, kakor po tovarnah. Med temi obtoženci so tudi žene in dekleta. Koliko bodo obsojeni, boste prav gotovo brali v časopisih. Med aretiranci je bil tudi bivši poslanec Anton Umnik, ki je predsednik in blaginjak tukajšnje šenčurske hranilnice. Zato pa jaz potem nisem mogel dobiti denarja, da bi mi bilo mogoče nazaj v Ameriko. Obrnil sem se nazaj na Ameriko, kjer imam še nekaj denarja in res so mi poslali vožnjo karto za nazaj. Predno sem pa jaz dobil omenjeno "šifkarto," mi je že potekel moj potni list. Šel sem takoj v Zagreb na ameriški konzulat, ki mi pa ni hotel potnega lista podaljšati za povratek v Združene države. — To je torej krivda, zakaj nisem že prišel nazaj.

Prav težko mi je, ker ne doživam več meni tako priljubljene lista Amerikanski Slovenec in ne Ave Maria. Ta dva lista sem imel najraje in sem bil na oba naročen vseh 21 let mojega bivanja v Ameriki. Bil sem tudi vedno zastopnik teh listov in jih zato prav toplo priporočam vsem. V teh listih boste našli vse, kar vam bo koristilo za dušo in telo.

Tukaj smo imeli letos, moram reči, prav dobro letino, ena izmed najboljših na Goren-

skem, zato hvala Bogu za vse prejete dobrate. — Drugo je pa zelo slabo. Davke imamo zelo velike. Obdavčeno je vse, kar si more kdo izmisliti, denarja pa ni dobiti od nikoder. V hranilnici dajo samo po 50 dinarjev na mesec. — Pa saj to ni samo pri nas, saj je sedaj celi svet v pomanjkanju.

Vsem mojim prijateljem želim vse sreče in blagoslova božjega v novem letu, kakor tudi vsem znancem po Ameriki. Posebno pa vsem v Šenčurju. — Delajte složno vsi skupno in skrbite za napredek vaše fare sv. Cirila in Metoda in Bog vam bo dal srečo, da boste zopet nastopili boljši časi. — Bog nam pošlji na svet angelja, oznanitelja miru, kakor ga je poslal ob času ko nam je bil rojen Zveličar, čigar rojstvo praznujemo vsako leto o božiču. — Sedanje vlade skrbje samo za morijo človeštva, gledajo samo na to, katera država bo imela hušje pline. — Četudi imamo plinov še itak povsod toliko, da tečejo celim narodom solze iz oči, vse joka in zdiha. Le Bog nam je vstanu obrišati solze z naših oči in zlasti sedaj, ob času teh velikih praznikov. To vam želi iz domovine,

Jakob Prestor

VISOKA STAROST

Fredericton, N. B. — Tukaj živi mož, po imenu Robert Evans, ki je preteklo sredo obhajal svoj 105. rojstni dan. Kakor sam trdi, je bil rojen l. 1828, in sicer na Irskem. Imel je enega brata, ki mu je pred par meseci umrl in ki je dosegel še lepše starost, namreč 107 let.

Lep zaslužek vam nudi kampanja "Amer. Slovenca"!

Novi zemljevid Jugoslavije

razdeljen v banovine, nove politične pokrajine Jugoslavije, je izšel in smo ravnokar prejeli novo pošiljatev in ga imamo zopet v zalogi. Vsem onim, ki so zadnje čase istega naročili, ga bodo te dni prejeli po pošti.

— Novi zemljevid je interesanten zlasti za one, ki ne poznajo nove razdelitve Jugoslavije v banovine. Ta v barve tiskan zemljevid pokaže vse to. Kdor ga želi, si ga naj naroči. STANE S POSTNINO 30c, in se naroča od

Knjigarna Amer. Slovenec
1849 West Cermak Road,
Chicago, Ill.

ŽELIMO DOBITI DOBREGA MOŽA

v vsakem okrugu, da bo zastopal veliko kalifornijsko vinski agencijo, ki se bo ustanovila, da bo razpečeval najboljšo staro kalifornijsko vino, posebno družtvom in organizacijam. Prednost ima mož dobro znan med društvenimi uradniki. Takemu možu bomo podelili stalno delo s plačo \$35.00 na teden poleg provizije. Možnost, zaslužiti denar bo neomejena. Pišite takoj po zračni pošti in povejte nam vse o sebi. Ako mogoče, pišite angleško. Priložite naše naslovljeno povratno kovertu z znanimi zračne pošte. Tu je prilika, da si ustanovite lepo trgovino, ako ste priključeni med svojimi ljudmi. Pišite zaupno na: Cosmopolitan Agency, Dept. A-70, 747 So. Hill St., Los Angeles, Calif.

Varujte vaše oči

Ako vas nadleguje glavobol; ako vam solzijo oči in se hitro utrudijo; ako imate krivogled; tedaj je to znamenje, da morate dati vaše oči preiskati.

DR. JOHN J. SMETANA

OPTOMETRIST

— Zdravnik za oči —

25 let skušnje v zdravstvu za oči.

1801 SOUTH ASHLAND AVE.
CHICAGO, ILL.

Telefon Canal 0523

Uradne ure: Od 9. ure dopoldne do 8.30 zvečer.

Naznanilo in zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo žalostno vest, da nam je dne 11. decembra preminula ljuba soproga, oziroma blaga mati,

Mrs. Mary Lushina

Pokojna je bila rojena leta 1869. Pogreb se je vršil dne 14. decembra 1933.

Ostali žalujejo Mr. Joseph Lushina in njegovi otroci izrekajo prisrčno zahvalo vsem darovalcem in prijateljem za izraze sožalja ob izgubi pokojnice, kakor tudi za vso prijaznost in pomoč ob boleznih pokojne.

V prvi vrsti zahvala Mr. in Mrs. Frank Bruder, st., ki sta ob boleznih in tudi pozneje s svojim sožaljem storila brezštevilno dobrega.

Iskrene zahvale darovalcem: družina Frank Cherne, Chicago, Ill.; družina Joseph Verbich, Joliet, Ill.; družina Frank Krul, Peru, Ill.; in Mr. John Ovnik, ki so darovali za pete sv. maše.

Ker je število lisen preveliko se vsem prijateljem, ki so darovali za sv. maše, vence in tudi ki so bili navzoči pri pogrebu, na tem mestu skupno najtopleje zahvaljujemo.

Ostali žalujejo:

Soprog MR. JOSEPH LUSHINA; MRS. PAUL FERENCHAK, MR. LUDWIG LUSHINA, MRS. FRANK BRUDER, MR. HENRY LUSHINA, in MR. RUDOLPH LUSHINA.

La Salle, Illinois.

Srečno, zdravo in zadovoljno Novo leto

želi vsem vlagateljem in klijentom

Metropolitan State Bank

MEMBERS OF FEDERAL RESERVE SYSTEM

2201 West Cermak Rd.,

Chicago, Ill.

Preiskušeni denarni zavod. — Sprejema hranilne, čekovne in druge vloge.

Srečno zdravo Novo leto

želi vsem svojim adjemalcem in vsem Slovencem

S. D. Telser

Zlatar in trgovina z zlatnino

2205 WEST CERMAK RD.

CHICAGO, ILLINOIS

Prodaja za gotovino in na obroke.

Nova slovenska pekarija

Rojakom v Chicagu naznanjam, da otvorim v SO-BOTO 6. JANUARJA 1934 novo slovensko pekarijo na

1928 W. Cermak Rd.

Garantiram vam prvovrstno ameriškansko in slovensko pecivo. — DOMAČ KRUH NASA SPECIJALITETA.

VSAKO SOBOTO PRAVE KRANJSKE POTICE.

QUALITY BAKE SHOP

JOHN CHAMAZAR, lastnik

CHICAGO, ILLINOIS

“ČRNI MOŽ”

POVEST IZ
PRETEKLIH
DNI
Spisal K. M.

Prvo poglavje.

GOLIJAT.

Visoko v gorah, kjer se godi naša povest, je vsak dan postaval pred pošto voz, ki je vezal te od sveta oddaljene kraje z mestom. Njegov prihod je bil za vaščane važen dogodek. Vselej se je okoli desetih popoldne nabralo precej ljudi, ki so nestrno čakali, kdaj se pokaže voz izza ovinka.

Danes pa je bilo še posebno dosti ljudi. Čakala je tudi neka kočija in to je bilo že nekaj izrednega.

Močan, čokat hlapec je stal pri iskrem konju, ki je nestrno hrzal in udarjal s kopiti ob tla. Na vozu pa je sedel možki, ki je takoj zbudil pozornost vseh navzočih.

Bil je naravnost orjaške postave, ki je dajala slutiti, da mora biti silno močan. Vsaj za glavo večji je bil od vseh drugih; široka ramena, močan tilnik in močne prsi so bile kakor živ opomin, da se z njim ne sme nihče šaliti. Toda temu opominu je ugovarjalo nekaj drugega, kar je zbuvalo v vseh ljudeh sočutje. Možak je bil slep. Dvoje velikih oči brez bleska je strmelo izpod košatih obrvi. Nekdaj bela roženica je potemnela, kakor bi bila s prstjo pomazana. Tudi po drugih delih obraza je bilo vse polno čudnih višnjevočnih madežev, ki so mu dajali skoraj strašen videz.

Eden izmed obeh poštnih uradnikov je stopil iz voze.

“Kdo pa je ta orjak?” so izpraševali ljudje, ki so stali okoli voza.

“Ali ga ne poznate?” se je poštar začudil. “Slišali ste pa o njem že prav gotovo! Golijat iz Smrečja je. . .”

“Golijat?”

“Da, Potočnik, ki mu pravijo Golijat, ker mu ni bil nihče kos. Črni mož pa ga je oslepil.”

“Črni mož? Oh!”

Povpraševalec je sočutno pogledal orjaka in potem odšel. Poštni rog je zatrobil v daljavi in sporočil, da se bliža pošta. Voz je zavil iz za cestnega ovinka in malo nato obstal pred hišo. Potočnik je ostal na vozu. Vzlic spačnemu obrazu se mu je videlo, da z nestrpnostjo nekaj čaka.

“Ali ga še ni, Jernej?” je vprašal hlapca.

“Saj ga še nisem nikoli videl. Ne poznam ga,” je dobil v odgovor.

“Takoj ga boš spoznal: kodraste lase ima, rdeča lica, žametnen suknjič in črne lakaste čevlje. Na glavi nosi zeleno dijaško čepico.”

“Oh, tamle je eden, ki je skoraj tako močan kakor vi. Kodraste lase ima in lakaste čevlje. Samo tisto z žametnim suknjičem ne bo res in take čepice, kakor ste rekli, tudi nima. Zdajle gre naravnost proti nama.”

Mladi mož, ki je Jernej o njem govoril, je malo prej stopil s poštnega voza in radoveden pogledal po trgu pred pošto. Ko ni zapazil nobenega znanega obraza, je krenil proti poslopju in zagledal tam voz, na katerem je sedel slepi Potočnik. Za trenutek se je njegov obraz zmračil, potem pa je prebledel, kakor bi ga bil pobelil neizmeren strah. In v nekaj korakih je stal pred Golijatom.

“Oče!” je vzkliknil.

“Rajko!” je bolestno odgovoril orjak.

Objela sta se in ta objem je dovolj jasno pričal, kako rada se morata imeti.

“Pa si le prišel, Rajko!” je zastokal oče. “Nikoli več te ne pustim od sebe. Kajne da ostaneš zdaj doma, ti potepuh mladi!”

“Da, oče! Ze zaradi brata moram ostati. In zaradi vas, oče, in matere. . . Zdjaj ko ni. . .”

“Pusti to, Rajko! Pozneje se bova pogovo-

rila!” Čelo se mu je zvilo v globoke gube. “Kaj ne da nisi nikoli mislil, da me boš takega dobil?”

“Ne, oče. Ne morem ti povedati, kako hudo mi je pri srcu, ko vidim to, kar si mi pisal. O, ko bi dal Bog, da bi ti mogli zdravniki še kaj pomagati!”

“Ne, nič več ne gre! Bil sem pri vseh zdravnikih in profesorjih. Prosil sem jih za pomoč kakor ptiček, ki je padel iz gnezda, toda vse je bilo zaman! Med potjo ti vse povem.”

“Malo počakaj, da poskrbim za kovčge!”

Ko jih je hlapec prinesel s poštnih kočij in naložil na voz, kjer sta se sedela oče in sin, je pogledal konja sta potegnili in voz je oddrdal po ozki gorski poti, ki je držala v hribe.

Molče sta sedela drug zraven drugega. Potočniku se je videlo, da ga muči skrita bolelost, ki ga še ni pustila, kar je bil oslepel. Zdjaj se ga je lotila s še večjo silo. Šele zdaj se je namreč zavedel, kaj je izgubil. Niti lastnega sina, svojo srčno kri, ne more več videti. In tudi Rajko ni mogel odtrgati pogleda z očetovega obraza. Kako lep je bil nekoč ta obraz, kako mil in dober. Strašni občutki so ga prevzeli. Vsa njegova notranjost je klicala po plačilu, strašni kazni za ta zločin. Nemo, ježno je potem strm pred se in stiskal pesti. O, ko bi mogel z njimi zločinca zmečkati, streti v prah. Na njegovem sicer mirnem obrazu je vsakdo lahko bral skrito grožnjo, ki ni obetala nič dobrega človeku, kateremu je bila namenjena.

Rajko je bil — kakor je že prej Jernej povedal — po postavi podoben očetu. Po mladostni spretnosti ga je celo daleč presegal.

V gorah več velja telesna moč kakor v ravninah, kjer je vse polno mest in kjer je ljudem le za umsko izobrazbo.

“Pismo si torej dobil?” je vprašal stari Potočnik, ko je voz že davno zapustil vas in se vil skoraj brez ropota po gozdni dolini.

“Strašno pismo je bilo, oče!”

“Da, kratko, a hudo! Nisem ga mogel sam napisati, ker sem izgubil luč oči. Zato je vzela mati pero v roko in zapisala, kar sem ji povedal. Saj veš, da ni prav posebno spretna v pisavi.”

“Zakaj mi pa niste prej sporočili, da je brat umrl?”

“Umrl? Da, umrl je, toda kako in na čem! Nisem ti vsega sporočil, ker sem ti hotel vsaj za nekaj časa prihraniti trpljenje in ker sem imel v glavi vse drugo kakor črnilo in papir. Zdjaj pa boš vse zvedel. Doma si in usta ti lahko povedo tudi to, česar pero ne zna zapisati.”

Njegove brezizrazne oči so nemo strmele v daljavo. Ustnice so mu drhtele od bolečine, vsega, kar je doživel, pa še ni mogel pozabiti. Roke si je pritisnil na prsi, ki so se mu v sunkih dvigale in padale, kakor bi hotele bolelost s silo potlačiti. Potem je nadaljeval:

“O Črnem možu si že slišal?”

“Ne! V teh petih letih, ko sem prebival daleč v tujini, sem tako malo zvedel o vsem, kar se godi doma! Šele ko si mi pisal, naj takoj pridem, sem se odločil.”

“Potem moram začeti pri začetku.

Takrat, ko si bil še otrok, si gotovo kdaj čul, da se je klatil v naših gorah ‘Kralj tihotapev’.

Pod svojo oblastjo je imel vse divje love in tihotape. Nihče ga ni izdal, ker je dobro plačeval, pa tudi podložniki sami niso vedeli, kdo je prav za prav njihov gospodar. Bali so se kazni, zato niso iztikali za njim. Vsakogar, kdor se je preveč zanj zanimal, je poslal v krstvo deželo. Potem pa so mu le stopili na prste in zvedeli, kdo je. Ali se še spominjaš?”

(Dalje prih.)

O TEM IN ONEM

RADIO — STRAŠILO

“Kaj pa je tole?” so povpraševali vaščani, ko je monter napeljal na streho župnišča v zapuščeni gorski vasi anteno.

“Radio,” se je glasilo odgovor.

“Radio.” Kaj pa je to, radio?

“Radio — to je iznajdba, s katero se lahko vse sliši, kar kdo govori.”

Sedaj so možaki vedeli, kako stvar stoji.

“Kaj takega bi jaz o našem župniku ne bil mislil,” je rekel župan. “Trideset let že živi med nami, pri vseh priljubljen in od vseh spoštovan. Sedaj pa taka hinavščina!”

“On bo že vedel zakaj,” je pripomnil nekdo. “Odkar ima to preklicano stvar na strehi, ga sploh ni več videti v gostilni. Sedi v svoji sobi in posluša, kaj mi govorimo. Nobene besede ne presliši. Se dobro, da nam je monter vse povedal, tako da bomo vedeli držati jezike za zobmi. . .”

V treh urah je vedela že cela vas, kaj pomeni čudna stvar na župnikovi strehi. In ljudje so pazili na svoje jezike, da ne bi župnik nič slabega slišal o njih.

Hlapci so samo še sami pri sebi tiho kleli, če so se volji ustavljali na klancu.

Dekle so pele svoje zaljubljene pesmi samo po hlevih, kjer župnikov dimnik ni mogel poslušati.

Otroci niso več divjali in vriskali kot poprej, ampak so tiho sedeli po izbah in napravili marsikatero neumnost, ki se ne bi mogla zgoditi, če bi jih starši pustili na cesto ali na dvorišče.

Možje so pazili, kaj so pri gostilniški mizi govorili in so samo še tiho šepetali ali pa so si dajali znamenje, kot bi bili mutasti.

Zenske so morale, kar jim je bilo naravnost nezno, prihraniti svoje zakonske pridige

za pozneje, če so imeli možje kak vrček preveč v glavi, kadar so se primajali iz točilnice domov.

Stiri tedne ni bila v vasi izgovorjena nobena glasna beseda, razen, kar je popolnoma naravno, običajnih dnevnih molitev in drugih pobožnosti, katere so ljudje opravljali z mogočnim glasom in raznimi dodatki. To je bilo vse, kar je župnik smel in moral slišati.

Župnik je že davno opazil pritajeno, plaho in nezaupljivo obnašanje faranov. Kakšna ogromna izprememba se je izvršila z njegovi, drugače vedno veselimi gorjanci! Ali je to nagnjenje k pokori ali posledica visokih davkov! Ali pa še kaj hujšega, zakrknjenost in srčna otopelost? Ljudje so ga namreč komaj še pozdravljali. Otroci, ki so drugače vedno k njemu pritekli, so bežali, kadar so ga zagledali. — Najbolj častivredni možje in najboljše matere so mu nevoljno pokazale hrbet, če jim je voščil: Dober dan.

Kakšen zli duh je prišel med te ljudi!

Kakor temen oblak je viselo nad gorsko vasjo. Ni bilo več mogoče zdržati.

In že se je utrgala nevihta. Vaški starešine so pristorkljali v župnikovo sobo in v zadregi, vendar odločno, obračali klubuge v svojih zdelanih rokah. In že je začel prvi:

“Prečastiti! Ona hudičeva stvar na vaši strehi mora proč! Mi ne zdržimo več. Saj ne smemo izgovoriti glasne besede več. In od tedaj so že štirje dnevi.”

Govor in izgovor sta pojasnila razumljivo pomoto. Župnik je šel na to v stransko sobo in se prav prirčno nasmejaj.

Da bi pa ljudje ne bili še enkrat užaljeni, je vključil radio: zadonel je “Radeckimars” in prepričal poslušalce, da se more z “vražjo napravo” poslušati čelo Rim, Monakovo in Dunaj, v domači vasi pa se ne more

re razumeti niti besedice.

In župnik je povabil celo vas, da se prepriča o pravem bistvu radija.

Tako je bil “radio-strah” premagan in se je izpremenil v splošno veselost. Vaščani so bili odrešeni moreče skrbi.

Hlapci so zopet kleli, če jim je živina nagajala, dekle pa so zopet glasno pele in prepevale svoje pesmi.

Možje so se bahali in govorili pri gostilniški mizi kot poprej.

Zenske so v svojih “pridigah” dvakratno in trikratno nadomestile, kar so prej v štirih tednih zamudile.

Samo dnevne molitve in pobožnosti so zopet zapadle v prejšnjo zaspanost in so bistveno izgubile na dolžini in glasovih.

V okolici so se vaščanom precej posmehovali. Vendar pa ti upajo, da bo njihovo zgodbo kmalu prerastel mah, in se bo kje drugje zgodila kaka neumnost, iz katere se bodo potem šaljevali norčevali.

VLADA TOŽI POLITIKA ZA DAVKE

Washington, D. C. — Federalna vlada je pred nekaj časom prišla na sled, da se je bogati čičaški politik, Moe Rosenberg, odbornik 24. varde, izognil plačilu dohodninskih davkov za leto 1929 in 1930.

Ko se je zadeva izvedela in so oblasti pričele postopanje proti kršilecu, se je ta izrazil, da je pripravljen plačati, kar je svoječasnno prikril, in poleg tega še vse kazni, ki so s tem združene. Znesek neplačanih davkov znaša okrog \$65,000; s kaznimi bi narastla ta svota nad \$100,000, Federalne oblasti pa so odklonile to mirno poravnavo in izjavile se je, da bi je ne sprejele niti, ako bi bil Rosenberg pripravljen plačati celih \$300,000. Ker je namreč mož očitveno namenoma kršil zakone, se bo proti njemu tudi uvedla redna kazenska preiskava in bo svoje plačilo za to dobil po zakonu.

STERILIZACIJA BOLNIKOV V NEMČIJI

Berlin, Nemčija. — S 1. januarjem stopi v veljavo zakon, po katerem bo zabranjeno

imeti kako potomstvo tistim, kateri trpe na kaki dedni bolezni. Nazivajo se preteklo srede objavili, da se bo pričela obširna kampanja, da se najdejo vsi tisti, ki bi prišli v tem smislu v poštev. Do zdaj so zdravniki izbrali 400,000 takih oseb, in sicer iz bolnic. Skoraj polovica od teh je duševno bolna. Ostali trpe na drugih boleznih, kakor padavica, slepota, gluhost, pijanstvo, itd. Drugi zopet so telesno pohabljeni. Vsi ti pa bodo prišli, predno se nad njimi izvrši operacija, pred posebno zdravstvena sodišča, katerih bo okrog 1700; poleg tega je še 27 prizivnih sodišč. Za vsak posamezni slučaj bo vzelo okrog dve leti, predno bo sodišče izreklo končno veljavno, da trpi na dedni bolezni, in se bo operacija izvršila.

—O—

“Vsak naj spozna, da brez agitacije za katoliški list smo vsi zakopani v tihi, sramotni grob in naš mili narod ne bi dobil prepotrebnega bodrila.”

—Rep. P. Cyril Zupan.

NIKOLI NISEM VERJEL V OGLASE V MOJEM ŽIVLJENJU — TODA ZDAJ SEM OZDRAVLJEN

Tako je rekel Mike Lovey, stari čitatelj, ki je bil eden tistih brhlih mož, ki hočejo vedeti in ne verujejo ničesar. Delal je v je-kalni in je imel zelo močno, zdravo ženo Marijo s svojimi šestimi otroci. Poleg družice, ki je prišla iz starega kraja pred dvema leti, je Marija vzdrževala osem borderjev, kajti hotela je hitro napraviti denar in se vrniti. Šest mesecev je bilo denar na Mike je vžal denar na banko. Tedaj pa se je prišlo. Marija je zbolela in morala je oditi v bolnico, iz te v drugo, v tretjo, in v vsaki je prišla bolna. Niso mogli vedeti, kaj ji je. Mike je bil ves zbehan, kajti čutil je, da bo zbolel tudi on. Imel pa je nekega prijatelja, ki mu je dostikrat dal kak svet, Mike ga seveda ni nikdar poslušal, kajti vse je sam bolje vedel. Nekega dne je ta prijatelj Edmund poslal po neko zdravilo, ki je bilo oglašeno v listih, kajti bil je prepričan, da ima Marija trakujo. Ko je zdravilo prišlo, ga je Marija jemala na skrivaj, toda povedala pa so Mike, ko je šla od nje trakujo, 31 čevljev dolga. Mike ni mogel verjeti svojim ušesom, ko mu je Edmund povedal, da je dobil zdravilo potom oglašeno v časopisu. Zdjaj je od svoje nevarne bolezni ozdravel. Marija se hitro zdravila boljše in bo kmalu lahko zopet sosedinjala.

Na tisoče mož, žena in otrok, ki so bolni, se neuspešno zdravijo za mnoge druge bolezni, ko pa je njih resnična bolezen tista poost, trakuja. Sigurno znamenje nje so izločki delov telesa, s pravnimi žilodermi, temni obroči okrog oči, žolodec se čuti težek, napuhjen, včasih s občutki, kakor bi kaj ležalo iz želodca v trebuh. Vsih pa, kakor bi kaj ležalo proti vratu. Bolnik ima rumeno kožo, izžublja težo, ima smrdljivo sapo, stalno pljuje, je brez vsakega veselja do dela in je vedno len. Znano je, da je ta poost povzročila tudi napade paralizne. Ta poost zraste včasih do 50 čevljev. Kadar leze v sapnik, lahko tudi zadusi svoj živec. Rešite se te poosti tako, dokler vam ne spopadajo s pravnimi žilodermi, na U. S. Laboratory, U.S. Bldg., Box 2006, Hollywood, Cal. Izdelano je po naročilu, zato omenite starost. Ne more biti zato poslano po C.O.D. Gavarni. Za svačarstvo, zavoj dostavite 24 centov. (Izrežite ta oglas in ga shranite, ker vam bo mogoče prav prišel.)

SLOVARJI

IN DRUGE UČNE JEZIKOVNE KNJIGE.

SLOVENSKA SLOVNICA, Dr. A. Breznik, 249 str., vez. \$1.00	
ČESKO-SLOVENSKI SLOVAR, sestavljen Dr. Fr. Bradač, 315 str. Vezan, stane	\$2.00
ANGLEŠKO-SLOVENSKA ČITANKA, Dr. F. J. Kern, 213 str. trdo vezan	\$2.00
SLOVENSKI PRAVOPIS, Dr. A. Breznik, broš.	.65
LATINSKO-SLOVENSKI SLOVAR, sestavljen Dr. Fr. Bradač, 500 str. Vezan	\$2.50
SLOVAR TUIK, sestavljen Dr. Fr. Bradač, 174 str. Vezan	\$1.50
SLOVENSKO-NEMŠKI SLOVAR, ses. Dr. Fr. Bradač, 626 str. Vezan	\$2.50
SLOVENSKO-FRANCOSKI SLOVAR, sestavljen Dr. J. Kotnik, 382 str. Vezan	\$2.25
FRANCOSKO-SLOVENSKI SLOVAR, sestavljen Dr. J. Pretnar, 555 str. Vezan	\$2.50
GRŠKO-SLOVENSKI SLOVAR, Anton Dokler, 848 strani, vez.	\$5.00
ITALIJANSKO-SLOVENSKI SLOVAR, sestavljen Dr. J. Valjavec, 379 str. Vezan	\$2.25
SLOVENSKO-ITALIJANSKI SLOVAR, sestavljen Dr. J. Valjavec, 404 str. Vezan	\$2.25
SLOVENSKO-SRBOHRVATSKI SLOVAR, sestavi Dr. 1 Albin Vilhar, 269 str. Vezan	\$2.00
SRBOHRVATSKI-SLOVENSKI SLOVAR, Dr. Albin Vilhar, 328 str. Vezan	\$2.00
ROČNI SLOV.-ANGLEŠKI in ANGL. SLOV. SLOVAR, 95c	
UČBENIK ANGLEŠKEGA JEZIKA, Ses. J. Mulaček, 295 str. Broš.	\$1.25
UČBENIK RUSKEGA JEZIKA, Prof. J. Orožen	\$1.50
ESPERANTSKO-SLOVENSKI SLOVAR, Esperantski klub, 192 str. Vezan	\$2.00
SESTAVA ČLOVEŠKEGA JEZIKA, Eng. Rakovec, 104 str. Broš.	\$1.50
WEBSTER'S ENGLISH DICTIONARY, 758 str. Vezan.	\$1.15
POPULAR WEBSTER'S DICTIONARY, 380 str. Vezan.	.50

Vsi gori navedeni slovarji se dobijo v Knjigarni Am. Slovenec. Naročilo se priloži potrebni znesek, bodisi v gotovini, Money Order, bančnem draftu ali v znamkah. Knjige razpošiljamo poštne prosto. Vsa naročila pošljite na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 W. 22nd STREET CHICAGO, ILL.

TISKARNA

AMERIKANSKI SLOVENEK

izvrajuje vsa tiskarska dela točno in po najzmernejših cenah. Mnogi so se o tem prepričali in so naši stalni odjemalci.

Društva — Trgovci — Posamezniki

dobijo v naši tiskarni vedno solidno in točno postrežbo. Priporočamo, da predno oddate naročilo drugam, da pišete nam po cene. Izvrajemo prestave na angleško in obratno. Za nas ni nobeno naročilo preveliko, nobeno premalo.

Amerikanski Slovenec

1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

7 dni do JUGOSLAVIJE

Z ZNANIMI EKSPRESNI MI PARNIKI

BREMEN • EUROPA

POSEBNI VLAK ob parniku v Bremerhavenu jamči zelo udobno potovanje v LJUBLJANO. Izborne železniške zveze tudi iz Cherbourga.

NAJHITREJŠA POT V STARO DOMOVINO

Za podrobnosti vprašajte kateregakoli lokalnega agenta ali

NORTH GERMAN LLOYD

130 W. Randolph St., Chicago, Ill.

Društvo "SV. JERONIMA"

ŠTEV. 153, K.S.K.J., CANONSBURG, PA.

Ustanovljeno dne 19. aprila 1914. Šteje nad 200 članov v obeh oddelkih. Sprejema vse zavedne katoliške Slovence in Slovence od 16. do 55. leta in v ml. oddelku od rojstva do 16. leta. Član ali članica, ko oboli, naj se takoj javi pri društvenem tajniku in potem naj se ravna po pravilih. Društvo zboraže vsako prvo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v lastnem prostoru.

Odbor za leto 1933:

Predsednik MIKE F. TOMŠIČ, Box 217, Houston, Pa.
Tajnik JOHN BEVEČ, Box 16, Strabane, Pa.
Blagajnik ANTON TOMŠIČ, Box 94, Strabane, Pa.

ČISTO MLEKO ZA VAŠE ZDRAVJE, ZA VAŠE OTROKE IN ZA CELO DRUŽINO,

— iz —

Wencel's Dairy Products

2380-82 Blue Island Avenue, Chicago, Illinois
Telefon Monroe 3673

Na razpolago vam za vaše zdravje v svojih novih modernih svetlih mlekarstvih prostorih.